

EUROPEISKA SYSTEMRISKNÄMNDEN

EUROPEISKA SYSTEMRISKNÄMNDENS REKOMMENDATION

av den 30 mars 2022

om ändring av rekommendation ESRB/2015/2 om bedömningen av gränsöverskridande effekter och frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder

(ESRB/2022/3)

(2022/C 206/02)

EUROPEISKA SYSTEMRISKNÄMNDENS STYRELSE HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ⁽¹⁾, särskilt bilaga IX,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd ⁽²⁾, särskilt artiklarna 3 och 16–18,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2013/36 av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG ⁽³⁾, särskilt avsnitt II i kapitel 4 i avdelning VII,

med beaktande av Europeiska systemrisknämndens beslut ESRB/2011/1 av den 20 januari 2011 om arbetsordningen för Europeiska systemrisknämnden ⁽⁴⁾, särskilt artiklarna 18–20, och

av följande skäl:

- (1) För att säkerställa effektiva och konsekventa nationella makrotillsynsåtgärder är det viktigt att komplettera erkännandet enligt unionsrätten med frivillig ömsesidighet.
- (2) Ramverket för frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder som framgår av Europeiska systemrisknämndens (ESRB) rekommendation ESRB/2015/2 ⁽⁵⁾ har som mål att alla exponeringsbaserade makrotillsynsåtgärder som aktiveras i en medlemsstat även vidtas i andra medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 1, 3.1.1994, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 338.

⁽⁴⁾ EUT C 58, 24.2.2011, s. 4.

⁽⁵⁾ Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2015/2 av den 15 december 2015 om bedömningen av gränsöverskridande effekter och frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder (EUT C 97, 12.3.2016, s. 9).

- (3) Nationale Bank van België / Banque Nationale de Belgique (NBB/BNB), i egenskap av utsedd myndighet i enlighet med artikel 133.12 i direktiv 2013/36/EU, informerade ESRB den 11 januari 2022 om att den avser att fastställa ett systemriskbuffertvärde enligt artikel 133.9 i det direktivet för att förhindra och minska makrotillsyn- eller systemriskerna som grundar sig i exponeringar från interna modeller (internmetoden) där säkerhet ställts i form av bostadsfastighet belägen i Belgien. Systemriskbuffertvärdet kommer att tillämpas på inhemska kreditinstitut och dotterbolag till företag som är etablerade i en annan medlemsstat.
- (4) Denna åtgärd träder i kraft den 1 maj 2022 och ersätter en gällande strängare nationell åtgärd som antagits enligt artikel 458.2 d iv i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁽⁶⁾, som består av en ökad riskvikt och multiplikator för hushållsexponeringar för vilka säkerhet har ställts i form av bostadsfastigheter i Belgien och tillämpas på alla inhemska kreditinstitut som använder internmetoden (IRB). Den gällande strängare nationella åtgärden upphör att gälla den 30 april 2022.
- (5) Den 11 januari 2022 inkom NBB/BNB med en ansökan till ESRB om ömsesidighet avseende ett systemriskbuffertvärde enligt artikel 134.5 i direktiv 2013/36/EU.
- (6) Baserat på NBB/BNBs ansökan om att andra medlemsstater ska vidta motsvarande åtgärder, och för att förhindra negativa gränsoverskridande effekter (t.ex. regelarbitrage) som kan bli resultatet av genomförandet av de makrotillsynsåtgärder som kommer att tillämpas i Belgien, har Europeiska systemrisknämndens styrelse beslutat att också inkludera denna åtgärd på den förteckning över makrotillsynsåtgärder som bör antas baserat på ömsesidighet inom ramen för rekommendation ESRB/2015/2.
- (7) Rekommendation ESRB/2015/2 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

Ändringar

Rekommendation ESRB/2015/2 ska ändras på följande sätt:

1. Avsnitt 1, delrekommendation C.1 ska ersättas med följande:

"1. Det rekommenderas att de relevanta myndigheterna antar motsvarande makrotillsynsåtgärder som antagits av andra relevanta myndigheter om detta rekommenderas av ESRB. Det rekommenderas att följande åtgärder, som beskrivs mer i detalj i bilagan, antas baserat på ömsesidighet:

Belgien:

- Ett systemriskbuffertvärde på 9 procent på alla IRB-hushållsexponeringar mot fysiska personer där säkerhet ställts i form av bostadsfastighet belägen i Belgien.

Frankrike:

- En skärpning av gränsen för stora exponeringar enligt artikel 395.1 i förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller exponeringar mot högt skuldsatta stora icke-finansiella företag som har sitt säte i Frankrike till 5 procent av kärnprimärkapitalet, vilken i enlighet med artikel 458.2 d ii i förordning (EU) nr 575/2013 ska tillämpas på globalt systemviktiga institut och andra systemviktiga institut på högsta konsolideringsnivå inom sin banktillsynsperimeter.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

Litauen

- Ett systemriskbuffertvärde på 2 procent på alla hushållsexponeringar mot fysiska personer i Litauen där säkerhet ställts i form av bostadsfastighet.

Luxemburg:

- rättsligen bindande begränsningar av belåningsgraden (LTV-kvoten) för nya lån avseende bostadsfastigheter belägna i Luxemburg, där LTV-kvoten skiljer sig efter låntagarkategori:
 - a) En LTV-kvot på 100 % för förstagångsköpare som köper sin huvudbostad.
 - b) En LTV-kvot på 90 % för andra köpare (ej förstagångsköpare) som köper sin huvudbostad. Denna begränsning genomförs proportionellt via en buffert för hela låneportföljen. Långgivare får bevilja maximalt 15 % av alla nya bostadslån som beviljas sådana låntagare en LTV-kvot över 90 % men under det högsta tillåtna värdet på 100 %).
 - c) En LTV-kvot på 80 procent för andra bostadslån (inklusive förvärv för uthyrning).

Nederländerna:

- En lägsta genomsnittlig riskvikt tillämpad i enlighet med artikel 458.2 d vi i förordning (EU) nr 575/2013 för kreditinstitut med auktorisation i Nederländerna som tillämpar interna modeller (IRB-modeller) för att beräkna lagstadgade kapitalkrav avseende sina exponeringar gentemot privatpersoner vilka säkerställs genom inteckningar i bostäder belägna i Nederländerna. För varje enskild exponeringspost som omfattas av denna åtgärd, åsätts en riskvikt om 12 procent på den del av lånet som inte överstiger 55 procent av marknadsvärdet på den bostad som ställts som säkerhet för lånet, och en riskvikt om 45 procent åsätts den återstående delen av lånet. Portföljens lägsta genomsnittliga riskvikt är det exponeringsvägda genomsnittet av riskvikterna på de individuella lånen.

Norge:

- Ett systemriskbuffertvärde motsvarande 4,5 % för exponeringar i Norge tillämpas, i enlighet med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, såsom tillämpligt på och i Norge den 1 januari 2020, enligt bestämmelserna i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*) (EES-avtalet) (nedan kallat CRD såsom tillämpligt på och i Norge den 1 januari 2020), för alla kreditinstitut som är auktoriserade i Norge.
- Ett genomsnittligt riskviktsgolv på 20 % avseende exponeringar gentemot bostadsfastigheter i Norge tillämpas, i enlighet med artikel 458.2 d vi i förordning (EU) nr 575/2013, såsom tillämplig på och i Norge den 1 januari 2020 enligt bestämmelserna EES-avtalet (nedan kallat CRR såsom tillämplig på och i Norge den 1 januari 2020), för kreditinstitut som är auktoriserade i Norge och som tillämpar interna modeller (internmetoden) för att beräkna de lagstadgade kapitalkraven.
- Ett genomsnittligt riskviktsgolv på 35 % avseende exponeringar gentemot kommersiella fastigheter i Norge tillämpas, i enlighet med artikel 458.2 d vi i CRR såsom tillämplig på och i Norge den 1 januari 2020, för kreditinstitut som är auktoriserade i Norge och som tillämpar interna modeller (internmetoden) för att beräkna de lagstadgade kapitalkraven.

Sverige:

- Ett för varje kreditinstitut specifikt golv om 25 procent för den exponeringsviktade genomsnittliga riskvikten som tillämpas på portföljen av hushållsexponeringar mot gäldenärer med hemvist i Sverige som säkras genom fastigheter i enlighet med artikel 458.2 d led vi i förordning (EU) nr 575/2013, för kreditinstitut som har tillstånd i Sverige och tillämpar internmetoden (IRB) för att beräkna de lagstadgade kapitalkraven.”

(*) EGT L 1, 3.1.1994, s. 3.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 30 mars 2022.

På ESRB-styrelsens vägnar
Francesco MAZZAFERRO
Chef för ESRB:s sekretariat

BILAGA

Bilagan till rekommendation ESRB/2015/2 ska ersättas med följande:

"BILAGA

Belgien**Ett systemriskbuffertvärde på 9 procent på alla IRB-hushållsexponeringar där säkerhet ställts i form av bostadsfastighet belägen i Belgien.**I. Beskrivning av åtgärden

1. Den belgiska åtgärden, tillämpad i enlighet med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, inför ett systemriskbuffertvärde på 9 procent på alla IRB-hushållsexponeringar mot fysiska personer där säkerhet ställts i form av bostadsfastighet belägen i Belgien (både nödlidande och icke-nödlidande exponeringar).

II. Ömsesidighet

2. Relevanta myndigheter bör anta motsvarande åtgärd som antagits i Belgien genom att tillämpa denna på IRB-hushållsexponeringar mot fysiska personer där säkerhet ställts i form av bostadsfastighet belägen i Belgien (både nödlidande och icke-nödlidande exponeringar). Alternativt kan ömsesidighet för åtgärden uppnås genom att använda följande COREP-rapportering: IRB-hushållsexponeringar där säkerhet ställts i form av bostadsfastighet gentemot personer som befinner sig i Belgien (både nödlidande och icke-nödlidande exponeringar)
3. Om samma makrotillsynsåtgärd inte kan antas enligt den nationella lagstiftningen rekommenderas de relevanta myndigheterna, efter samråd med ESRB, tillämpa sådana makrotillsynsåtgärder i enlighet med sin nationella lagstiftning som bäst motsvarar de åtgärder som beskrivs ovan, inklusive antagandet av tillsynsåtgärder och utövandet av tillsynsbefogenheter enligt avdelning VII, kapitel 2, avsnitt IV i direktiv 2013/36/EU. Det rekommenderas att relevanta myndigheter antar motsvarande åtgärder inom fyra månader efter det att denna rekommendation har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

III. Relevant tröskelvärde

4. Åtgärden kompletteras av ett institutspecifikt relevant tröskelvärde för en eventuell tillämpning av *de minimis*-principen av relevanta myndigheter som vidtar motsvarande åtgärder. Institut får undantas från kravet på systemriskbuffert om deras relevanta sektorexponeringar inte överstiger 2 miljarder euro. Beslut om ömsesidighet behövs därför bara om det institutspecifika tröskelvärdet överskrids.
5. I överensstämmelse med avsnitt 2.2.1 i rekommendation ESRB/2015/2 är tröskelvärdet motsvarande 2 miljarder euro ett rekommenderat maximalt tröskelvärde. Berörda myndigheter som antar ömsesidiga åtgärder får därför, istället för att tillämpa det rekommenderade tröskelvärdet, anta ett lägre tröskelvärde för sina jurisdiktioner om detta är lämpligt, eller anta motsvarande åtgärder utan att använda ett relevant tröskelvärde.

Frankrike**En skärpning av gränsen för stora exponeringar enligt artikel 395.1 i förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller exponeringar mot högt skuldsatta stora icke-finansiella företag som har sitt säte i Frankrike till 5 procent av kärnprimärkapitalet, vilken i enlighet med artikel 458.2 d ii i förordning (EU) nr 575/2013 ska tillämpas på globalt systemviktiga institut och andra systemviktiga institut på högsta konsolideringsnivå inom sin banktillsynsperimeter.**I. Beskrivning av åtgärden

1. Den franska åtgärden, som tillämpas i enlighet med artikel 458.2 d ii i förordning (EU) nr 575/2013 och införs för globalt systemviktiga institut och andra systemviktiga institut på högsta konsolideringsnivå inom sin banktillsynsperimeter (inte på undergruppsnivå), omfattar en skärpning av gränsen för stora exponeringar vad gäller exponeringar mot högt skuldsatta stora icke-finansiella företag som har sitt säte i Frankrike till 5 procent av deras kärnprimärkapital.

2. Ett icke-finansiellt företag definieras som en privaträttslig fysisk eller juridisk person som har sitt säte i Frankrike, och som på sin nivå respektive på högsta konsolideringsnivå ingår i sektorn icke-finansiella företag enligt definitionen i punkt 2.45 i bilaga A till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 (*).
3. Åtgärden är tillämplig på exponeringar mot icke-finansiella företag som har sitt säte i Frankrike samt på exponeringar mot grupper av icke-finansiella företag med inbördes anknytning enligt följande:
 - a) För icke-finansiella företag som ingår i en grupp av icke-finansiella företag med inbördes anknytning som har sitt säte på högsta konsolideringsnivå i Frankrike, är åtgärden tillämplig på summan av nettoexponeringarna mot gruppen och alla dess enheter med inbördes anknytning i den mening som avses i artikel 4.1.39 i förordning nr 575/2013.
 - b) För icke-finansiella företag som ingår i en grupp av icke-finansiella företag med inbördes anknytning som har sitt säte på högsta konsolideringsnivå utanför Frankrike, är åtgärden tillämplig på summan av
 - i) exponeringar mot icke-finansiella företag som har sitt säte i Frankrike,
 - ii) exponeringar mot enheter i Frankrike eller utomlands som icke-finansiella företag enligt punkt i har direkt eller indirekt kontroll över i den mening som avses i artikel 4.1.39 i förordning nr 575/2013,
 - iii) exponeringar mot enheter i Frankrike eller utomlands som är ekonomiskt beroende av icke-finansiella företag enligt punkt i i den mening som avses i artikel 4.1.39 i förordning nr 575/2013.

Åtgärden omfattar därför inte icke-finansiella företag som inte har sitt säte i Frankrike eller icke-finansiella företag som inte är ett dotterbolag eller en ekonomiskt beroende enhet i, och som inte direkt eller indirekt kontrolleras av, ett icke-finansiellt företag som har sitt säte i Frankrike.

I enlighet med artikel 395.1 i förordning (EU) nr 575/2013 är åtgärden tillämplig med hänsyn tagen till effekten av kreditriskreducerande metoder samt undantag enligt artiklarna 399–403 i förordning (EU) nr 575/2013.

4. Ett globalt systemviktigt institut eller annat systemviktigt institut måste bedöma ett icke-finansiellt företag som har sitt säte i Frankrike som stort om dess ursprungliga exponering mot det icke-finansiella företaget, eller mot gruppen av icke-finansiella företag med inbördes anknytning enligt punkt 3, uppgår till minst 300 miljoner euro. Det ursprungliga exponeringsvärdet beräknas i enlighet med artiklarna 389 och 390 i förordning (EU) nr 575/2013 utan hänsyn tagen till effekten av kreditriskreducerande metoder samt undantag enligt artiklarna 399–403 i förordning (EU) nr 575/2013, såsom rapporterats i enlighet med artikel 9 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 (**).
5. Ett icke-finansiellt företag bedöms som högt skuldsatt om det har en skuldsättningsgrad över 100 procent och en finansieringstäckningsgrad under 3, beräknat på högsta gruppkonsolideringsnivå enligt följande:
 - a) Bruttosoliditetsgrad är kvoten mellan den totala skulden minus likvida medel och eget kapital.
 - b) Finansieringstäckningsgrad är kvoten mellan å ena sidan förädlingsvärde plus driftssubventioner minus i) löner, ii) rörelserelaterade skatter och avgifter, iii) övriga ordinarie nettorörelsekostnader exklusive nettoräntor och liknande kostnader, samt iv) avskrivningar och amorteringar, och å andra sidan räntor och liknande kostnader.

Dessa kvoter beräknas baserat på redovisningsaggregat som definieras i enlighet med tillämpliga standarder, såsom framgår av det icke-finansiella företagens redovisning, som vid behov har godkänts av en auktoriserad revisor.

II. Ömsesidighet

6. Relevanta myndigheter bör anta motsvarande åtgärder som antagits i Frankrike genom att tillämpa dessa på nationellt auktoriserade globalt systemviktiga institut och andra systemviktiga institut på högsta konsolideringsnivå inom jurisdiktionen för sin banktillsynsperimeter.
7. Om samma makrotillsynsåtgärd inte kan antas enligt den nationella lagstiftningen i enlighet med delrekommendation C.2 rekommenderas det att de relevanta myndigheterna, efter samråd med ESRB, antar en sådan makrotillsynsåtgärd i enlighet med den nationella lagstiftning som bäst motsvarar den aktiverade makrotillsynsåtgärden. Det rekommenderas att relevanta myndigheter antar motsvarande åtgärder inom sex månader efter det att denna rekommendation har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

III. Relevant tröskelvärde

8. Åtgärden kompletteras av ett kombinerat relevant tröskelvärde för en eventuell tillämpning av *de minimis*-principen av relevanta myndigheter som vidtar motsvarande åtgärder, bestående av.
 - a) Ett tröskelvärde på 2 miljarder euro för de totala ursprungliga exponeringarna för nationellt auktoriserade globalt systemviktiga institut och andra systemviktiga institut på högsta konsolideringsnivå inom sin banktillsynsperimeter gentemot den franska sektorn icke-finansiella företag.
 - b) Ett tröskelvärde på 300 miljoner euro för nationellt auktoriserade globalt systemviktiga institut och andra systemviktiga institut motsvarande eller överstigande det tröskelvärde som anges i punkt a för
 - i) en enskilda ursprunglig exponering mot ett icke-finansiellt företag som har sitt säte i Frankrike,
 - ii) summan av ursprungliga exponeringar mot en grupp av icke-finansiella företag med inbördes anknytning som har sitt säte på högsta konsolideringsnivå i Frankrike, beräknat i enlighet med punkt 3 a,
 - iii) summan av ursprungliga exponeringar mot icke-finansiella företag som har sitt säte i Frankrike och som ingår i en grupp av icke-finansiella företag med inbördes anknytning som har sitt säte på högsta konsolideringsnivå utanför Frankrike såsom rapporterats i mallarna C 28.00 och C 29.00 i bilaga VIII till genomförandeförordning (EU) nr 680/2014.
 - c) Ett tröskelvärde på 5 procent av de globalt systemviktiga institutens och de andra systemviktiga institutens kärnprimärkapital på högsta konsolideringsnivå, för exponeringar identifierade under punkt b med hänsyn tagen till effekten av kreditriskreducerande metoder samt undantag enligt artiklarna 399–403 i förordning (EU) nr 575/2013.

De tröskelvärden som avses i punkterna b och c ska tillämpas oberoende av om enheten eller det icke-finansiella företaget är högt skuldsatt eller ej.

Det ursprungliga exponeringsvärdet enligt punkterna a och b beräknas i enlighet med artiklarna 389 och 390 i förordning (EU) nr 575/2013 utan hänsyn tagen till effekten av kreditriskreducerande metoder samt undantag enligt artiklarna 399–403 i förordning (EU) nr 575/2013, såsom rapporterats i enlighet med artikel 9 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014.

9. I överensstämmelse med avsnitt 2.2.1 i rekommendation ESRB/2015/2 får de relevanta myndigheterna i den berörda medlemsstaten undanta de nationellt auktoriserade globalt systemviktiga institut eller andra systemviktiga institut på högsta konsolideringsnivå inom sin banktillsynsperimeter som inte åsidosätter det kombinerade relevanta tröskelvärdet enligt punkt 8. När de relevanta myndigheterna tillämpar tröskelvärdet bör de granska hur exponeringarna för nationellt auktoriserade globalt systemviktiga institut eller andra systemviktiga institut utvecklas mot den franska sektorn icke-finansiella företag samt hur koncentrationen av exponeringar för nationellt auktoriserade globalt systemviktiga institut eller andra systemviktiga institut utvecklas mot stora icke-finansiella företag som har sitt säte i Frankrike, och de bör tillämpa den franska åtgärden på tidigare undantagna nationellt auktoriserade globalt systemviktiga institut eller andra systemviktiga institut på högsta konsolideringsnivå inom sin banktillsynsperimeter när det kombinerade relevanta tröskelvärdet enligt punkt 8 har åsidosatts. Relevanta myndigheter uppmanas även att uppmärksamma andra marknadsaktörer inom sin jurisdiktion på systemriskerna med den ökade skuldsättningen i stora icke-finansiella företag som har sitt säte i Frankrike.

10. Om det saknas globalt systemviktiga institut eller andra systemviktiga institut som är auktoriserade i de berörda medlemsstaterna på högsta konsolideringsnivå inom deras banktillsynsperimeter och som har exponeringar mot den franska sektorn icke-finansiella företag över tröskelvärdet enligt punkt 8, får relevanta myndigheter i de berörda medlemsstaterna besluta att inte vidta motsvarande åtgärder enligt avsnitt 2.2.1 i rekommendation ESRB/2015/2. I sådana fall bör de relevanta myndigheterna granska hur exponeringarna för nationellt auktoriserade globalt systemviktiga institut och andra systemviktiga institut utvecklas mot den franska sektorn icke-finansiella företag samt hur koncentrationen av exponeringar för nationellt auktoriserade globalt systemviktiga institut och andra systemviktiga institut utvecklas mot stora icke-finansiella företag som har sitt säte i Frankrike, och de bör tillämpa den franska åtgärden när ett globalt systemviktigt institut eller annat systemviktigt institut på högsta konsolideringsnivå inom sin banktillsynsperimeter överstiger det kombinerade relevanta tröskelvärdet enligt punkt 8. Relevanta myndigheter uppmannas även att uppmärksamma andra marknadsaktörer inom sin jurisdiktion på systemriskerna med den ökade skuldsättningen i stora icke-finansiella företag som har sitt säte i Frankrike.
11. I överensstämmelse med avsnitt 2.2.1 i rekommendation ESRB/2015/2 är det kombinerade relevanta tröskelvärdet som avses i punkt 8 ett rekommenderat maximalt tröskelvärde. Berörda myndigheter som antar ömsesidiga åtgärder får därför, istället för att tillämpa det rekommenderade tröskelvärdet, anta ett lägre tröskelvärde för sina jurisdiktioner om detta är lämpligt, eller anta motsvarande åtgärder utan att använda ett relevant tröskelvärde.

Litauen:

Ett systemriskbuffertvärde på 2 procent för alla hushållsexponeringar mot fysiska personer i Litauen där säkerhet ställts i form av bostadsfastighet.

I. Beskrivning av åtgärden

1. Den litauiska åtgärden, tillämpad i enlighet med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, fastställer ett systemriskbuffertvärde på 2 procent för alla hushållsexponeringar mot fysiska personer i Litauen där säkerhet ställts i form av en bostad.

II. Ömsesidighet

2. Det rekommenderas det att de relevanta myndigheterna antar motsvarande åtgärder som antagits i Litauen för filialer i Litauen till nationellt auktoriserade banker och direkta gränsöverskridande exponeringar gentemot fysiska personer i Litauen där säkerhet ställts i form av en bostad. En betydande del av de totala positionerna relaterade till bostadslån innehas av utländska bankfilialer som bedriver verksamhet i Litauen vilket medför att andra medlemsstater bör vidta motsvarande åtgärder för att säkerställa likvärdiga konkurrensvillkor samt att alla marknadsaktörer beaktar riskerna som utgår från bostadssektorn i Litauen och förbättrar sin motståndskraft.
3. Om samma makrotillsynsåtgärd inte kan antas enligt den nationella lagstiftningen rekommenderas de relevanta myndigheterna, efter samråd med ESRB, tillämpa sådana makrotillsynsåtgärder i enlighet med sin nationella lagstiftning som bäst motsvarar de åtgärder som beskrivs ovan, inklusive antagandet av tillsynsåtgärder och utövandet av tillsynsbefogenheter enligt avdelning VII, kapitel 2, avsnitt IV i direktiv 2013/36/EU. Det rekommenderas att relevanta myndigheter antar motsvarande åtgärder inom fyra månader efter det att denna rekommendation har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

III. Relevant tröskelvärde

4. Åtgärden kompletteras av ett institutspecifikt relevant tröskelvärde för en eventuell tillämpning av *de minimis*-principen av relevanta myndigheter som vidtar motsvarande åtgärder. Institut får undantas från kravet på systemriskbuffert om deras relevanta sektorexponeringar inte överstiger 50 miljoner euro, vilket motsvarar cirka 0,5 procent av de berörda exponeringarna som kreditinstitutsektorn i Litauen har totalt. Beslut om ömsesidighet behövs därför bara om det institutspecifika tröskelvärdet överskrids.
5. Motivering för ett sådant tröskelvärde:
 - a) Det är nödvändigt att minimera risken för en fragmenterad lagstiftning, eftersom samma tröskelvärde även kommer att gälla för kreditinstitut som är auktoriserade i Litauen.
 - b) Tillämpningen av en sådan tröskel skulle bidra till att säkerställa likvärdiga konkurrensvillkor eftersom institut med exponeringar i samma storleksordning omfattas av kravet på systemriskbuffert.

- c) Tröskelvärdet är relevant för den finansiella stabiliteten, eftersom den fortsatta utvecklingen av riskerna inom bostadssektorn främst kommer att bero på verksamheten på bostadsmarknaden, som delvis beror på antalet nya lån som beviljas för bostadsköp. Åtgärden bör därför tillämpas på marknadsaktörer som är verksamma på denna marknad även om deras bolåneportföljer inte är lika stora som de största långivarnas.
6. I överensstämmelse med avsnitt 2.2.1 i rekommendation ESRB/2015/2 är tröskelvärdet motsvarande 50 miljoner euro ett rekommenderat maximalt tröskelvärde. Berörda myndigheter som antar ömsesidiga åtgärder får därför, istället för att tillämpa det rekommenderade tröskelvärdet, anta ett lägre tröskelvärde för sina jurisdiktioner om detta är lämpligt, eller anta motsvarande åtgärder utan att använda ett relevant tröskelvärde.

Luxemburg:

Rättsligen bindande begränsningar av belåningsgraden (LTV-kvoten) för nya lån avseende bostadsfastigheter belägna i Luxemburg, där LTV-kvoten skiljer sig efter låntagarkategori:

- a) En LTV-kvot på 100 procent för förstagångsköpare som köper sin huvudbostad.
- b) En LTV-kvot på 90 procent för andra köpare (ej förstagångsköpare) som köper sin huvudbostad. Denna begränsning genomförs proportionellt via en buffert för hela låneportföljen. Långgivare får bevilja maximalt 15 % av alla nya bostadslån som beviljas sådana låntagare en LTV-kvot över 90 % men under det högsta tillåtna värdet på 100 %).
- c) En LTV-kvot på 80 % för andra bostadslån (inklusive förvärv för uthyrning).

I. Beskrivning av åtgärden

1. Myndigheterna i Luxemburg har aktiverat rättsligen bindande begränsningar av belåningsgraden (LTV-kvoten) för lån avseende bostadsfastigheter belägna i Luxemburg. På rekommendation av *Comité du Risque Systémique* (kommittén för systemrisk) (***) , har *Commission de Surveillance du Secteur Financier* (kommittén för tillsyn över finanssektorn) (****) i samarbete med Banque centrale du Luxembourg aktiverat begränsningar av LTV-kvoten som skiljer sig efter låntagarkategori. LTV-kvoterna för var och en av dessa kategorier har fastställts enligt följande:
- a) En LTV-kvot på 100 procent för förstagångsköpare som köper sin huvudbostad.
- b) En LTV-kvot på 90 procent för andra köpare (ej förstagångsköpare) som köper sin huvudbostad. Denna begränsning genomförs proportionellt via en buffert för hela låneportföljen. Långgivare får bevilja maximalt 15 % av alla nya bostadslån som beviljas sådana låntagare en LTV-kvot över 90 % men under det högsta tillåtna värdet på 100 %).
- c) En LTV-kvot på 80 % för andra bostadslån (inklusive förvärv för uthyrning).
2. LTV-kvoten (belåningsgraden) är förhållandet mellan summan av alla lån eller trancher av lån som låntagaren tagit ut på en bostad vid tidpunkten då lånet beviljas i förhållande till den fasta egendomens värde när lånet beviljas.
3. Begränsningen av LTV-kvoten har inget samband med vilken typ av ägande det rör sig om.
4. Åtgärden tillämpas på alla privata låntagare som tar ett bostadslån för att förvärva en bostad i Luxemburg för icke-kommersiella ändamål. Åtgärden tillämpas också på låntagare som använder sig av rättsliga konstruktioner som t. ex. fastighetsinvesteringsföretag för transaktionen, och även vid gemensamma ansökningar. 'Bostad' inkluderar mark, oavsett om byggverksamheten sker omedelbart efter köpet eller flera år senare. Åtgärden tillämpas också för lån som beviljas en låntagare som avser att förvärva en egendom via ett avtal om långtidshyra. Bostadsfastigheten kan användas för eget bruk eller avse förvärv för uthyrning.

II. Ömsesidighet

5. Medlemsstater vars kreditinstitut, försäkringsbolag och enheter som yrkesmässigt bedriver utlåningsverksamhet (bolåneföretag) har relevanta väsentliga kreditexponeringar mot Luxemburg genom kreditgivning direkt över gränserna rekommenderas anta motsvarande åtgärder som i Luxemburg i sina respektive jurisdiktioner. Om samma åtgärd inte kan antas enligt den nationella lagstiftningen för alla relevanta gränsöverskridande exponeringar, bör de relevanta myndigheterna tillämpa existerande åtgärder som bäst motsvarar den aktiverade makrotillsynsåtgärden.

6. Medlemsstaterna bör underrätta ESRB huruvida de har vidtagit motsvarande åtgärder som i Luxemburg eller tillämpar *de minimis* undantagen i enlighet med rekommendation D i rekommendation ESRB/2015/2. Underrättelsen bör skickas senast en månad efter det att åtgärderna antagits och ske med hjälp av den förlaga som finns på ESRB:s webbplats. ESRB kommer att offentliggöra underrättelserna på ESRB:s webbplats och på så sätt informera allmänheten om att dessa nationella beslut antagits. Detta offentliggörande omfattar även undantag som medlemsstaterna inför och deras åtagande att övervaka situationen och vid behov vidta åtgärder.
7. Det rekommenderas att medlemsstaterna antar motsvarande åtgärder inom tre månader efter det att denna rekommendation har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

III. Relevant tröskelvärde

8. Åtgärden kompletteras av två tröskelvärden för tillämpningen av *de minimis*-principen av medlemsstater som vidtar motsvarande åtgärder: ett landspecifikt tröskelvärde och ett institutspecifikt tröskelvärde. Det landspecifika tröskelvärdet för den samlade gränsöverskridande utlåningen avseende bolån till Luxemburg är 350 miljoner euro, vilket motsvarar ca 1 procent av den samlade inhemska bolånemarknaden i december 2020. Det institutspecifika tröskelvärdet för den samlade gränsöverskridande utlåningen avseende bolån till Luxemburg är 35 miljoner euro, vilket motsvarar ca 0,1 % av den samlade inhemska bolånemarknaden i Luxemburg i december 2020. Beslut om ömsesidighet behövs bara om både det landspecifika och det institutspecifika tröskelvärdet överskrids.

Nederländerna:

En lägsta genomsnittlig riskvikt tillämpad för kreditinstitut som tillämpar interna modeller (IRB-modeller) för sina exponeringar gentemot privatpersoner vilka säkerställs genom inteckningar i bostäder belägna i Nederländerna. För varje enskild exponeringspost som omfattas av denna åtgärd, åsätts en riskvikt om 12 procent på den del av lånet som inte överstiger 55 procent av marknadsvärdet på den bostad som ställts som säkerhet för lånet, och en riskvikt om 45 procent åsätts den återstående delen av lånet. Portföljens lägsta genomsnittliga riskvikt är det exponeringsvägda genomsnittet av riskvikterna på de individuella lånen.

I. Beskrivning av åtgärden

1. Den nederländska åtgärden tillämpad i enlighet med artikel 458.2 d vi i förordning (EU) nr 575/2013 innebär en lägsta genomsnittlig riskvikt för kreditinstitut som tillämpar IRB-modeller på sina exponeringar gentemot privatpersoner vilka säkerställs genom inteckningar i bostäder belägna i Nederländerna. Lån som omfattas av det nationella bolånegarantisystemet är undantagna från åtgärden.
2. Den lägsta genomsnittliga riskvikten ska beräknas enligt följande:
 - a) För varje enskild exponeringspost som omfattas av denna åtgärd, åsätts en riskvikt om 12 procent på den del av lånet som inte överstiger 55 procent av marknadsvärdet på den bostad som ställts som säkerhet för lånet, och en riskvikt om 45 procent åsätts den återstående delen av lånet. Den belåningsgrad som ska användas vid denna beräkning bör fastställas i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013.
 - b) Portföljens lägsta genomsnittliga riskvikt är det exponeringsvägda genomsnittet av riskvikterna på de individuella lånen, beräknad enligt förklaringen ovan. Enskilda lån som är undantagna från åtgärden beaktas inte vid beräkningen av den lägsta genomsnittliga riskvikten.
3. Denna åtgärd ersätter inte de befintliga kapitalkrav som fastställs i, och följer av, förordning (EU) nr 575/2013. Banker som omfattas av åtgärden måste beräkna den genomsnittliga riskvikten för den del av bolåneportföljen som omfattas av åtgärden på grundval av både de grundläggande tillämpliga bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013 och den metod som anges i åtgärden. När de beräknar sina kapitalkrav måste de sedan tillämpa den högre av de två genomsnittliga riskvikterna.

II. Ömsesidighet

4. Det rekommenderas att relevanta myndigheter antar motsvarande åtgärder som antagits i Nederländerna genom att tillämpa dessa på nationellt auktoriserade kreditinstitut som använder internmetoden (IRB) och som har direkta exponeringar mot privatpersoner för vilka säkerhet har ställts i form av bostäder i Nederländerna eftersom deras banksektor, genom sina filialer, direkt eller indirekt kan komma att exponeras för systemrisken på den nederländska bostadsmarknaden.
5. I enlighet med delrekommendation C.2 bör de relevanta myndigheterna tillämpa samma åtgärd som har genomförts i Nederländerna av den aktiverande myndigheten inom den tidsfrist som framgår av delrekommendation C.3.
6. Om samma makrotillsynsåtgärd inte kan antas enligt den nationella lagstiftningen rekommenderas de relevanta myndigheterna, efter samråd med ESRB, tillämpa sådana makrotillsynsåtgärder i enlighet med sin nationella lagstiftning som bäst motsvarar de åtgärder som beskrivs ovan, inklusive antagandet av tillsynsåtgärder och utövandet av tillsynsbefogenheter enligt avdelning VII, kapitel 2, avsnitt IV i direktiv 2013/36/EU. Det rekommenderas att relevanta myndigheter antar motsvarande åtgärder inom fyra månader efter det att denna rekommendation har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

III. Relevant tröskelvärde

7. Åtgärden kompletteras av ett institutspecifikt relevant tröskelvärde för en eventuell tillämpning av *de minimis*-principen av relevanta myndigheter som vidtar motsvarande åtgärder. Institut får undantas från den lägsta genomsnittliga riskvikten för kreditinstitut som tillämpar IRB-modeller på sina exponeringar gentemot privatpersoner vilka säkerställs genom inteckningar i bostäder belägna i Nederländerna om värdet på dessa inte överstiger 5 miljarder euro. Lån som omfattas av det nationella bolånegarantisystemet omfattas inte vid beräkningen av tröskelvärdet.
8. I överensstämmelse med avsnitt 2.2.1 i rekommendation ESRB/2015/2 är tröskelvärdet motsvarande 5 miljarder euro ett rekommenderat maximalt tröskelvärde. Berörda myndigheter som antar ömsesidiga åtgärder får därför, istället för att tillämpa det rekommenderade tröskelvärdet, anta ett lägre tröskelvärde för sina jurisdiktioner om detta är lämpligt, eller anta motsvarande åtgärder utan att använda ett relevant tröskelvärde.

Norge:

- Ett systemriskbuffertvärde motsvarande 4,5 % för exponeringar i Norge tillämpas, i enlighet med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, såsom tillämpligt på och i Norge den 1 januari 2020, enligt bestämmelserna i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) (nedan kallat CRD såsom tillämpligt på och i Norge den 1 januari 2020), för alla kreditinstitut som är auktoriserade i Norge.
- Ett genomsnittligt riskviktsgolvt på 20 % avseende exponeringar gentemot bostadsfastigheter i Norge tillämpas, i enlighet med artikel 458.2 d vi i förordning (EU) nr 575/2013, såsom tillämplig på och i Norge den 1 januari 2020 enligt bestämmelserna EES-avtalet (nedan kallat CRR såsom tillämplig på och i Norge den 1 januari 2020), för kreditinstitut som är auktoriserade i Norge och som tillämpar interna modeller (internmetoden) för att beräkna de lagstadgade kapitalkraven.
- Ett genomsnittligt riskviktsgolvt på 35 % avseende exponeringar gentemot kommersiella fastigheter i Norge tillämpas, i enlighet med artikel 458.2 d vi i CRR såsom tillämplig på och i Norge den 1 januari 2020, för kreditinstitut som är auktoriserade i Norge och som tillämpar interna modeller (internmetoden) för att beräkna de lagstadgade kapitalkraven.

I. Beskrivning av åtgärderna

1. Sedan den 31 december 2020 har det norska Finansdepartementet infört i) ett systemriskbuffertvärde för exponeringar i Norge, enligt artikel 133 i CRD såsom tillämpligt på och i Norge den 1 januari 2020, ii) ett lägsta genomsnittligt riskviktsgolvt för exponeringar gentemot bostadsfastigheter i Norge, enligt artikel 458.2 d vi i CRR såsom tillämplig på och i Norge den 1 januari 2020, samt iii) ett lägsta genomsnittligt riskviktsgolvt för exponeringar gentemot kommersiella fastigheter i Norge, enligt artikel 458.2 d vi i CRR såsom tillämplig på och i Norge den 1 januari 2020.

2. Systemriskbuffertvärdet är 4,5 % och omfattar de inhemska exponeringarna som alla kreditinstitut som är auktoriserade i Norge har. För kreditinstitut som inte tillämpar den avancerade internmetoden, gäller ett systemriskbuffertvärde på 3 % för alla exponeringar fram till den 31 december 2022, efter detta datum gäller sedan ett systemriskbuffertvärde på 4,5 % för alla inhemska exponeringar.
3. Riskviktsgolvet för exponeringar gentemot bostadsfastigheter är en institutspecifik åtgärd som innebär ett genomsnittligt riskviktsgolv för exponeringar gentemot bostadsfastigheter i Norge, som tillämpas på kreditinstitut som använder internmetoden. Riskviktsgolvet för fastigheter berör den exponeringsviktade genomsnittliga riskvikten i bostadsfastighetsportföljen. Exponeringar gentemot bostadsfastigheter i Norge ska tolkas som hushållsexponeringar som är säkrade genom fast egendom i Norge.
4. Riskviktsgolvet för exponeringar gentemot kommersiella fastigheter är en institutspecifik åtgärd som innebär ett genomsnittligt riskviktsgolv för exponeringar gentemot kommersiella fastigheter i Norge, som tillämpas på kreditinstitut som använder internmetoden. Riskviktsgolvet för fastigheter berör den exponeringsviktade genomsnittliga riskvikten i portföljen med kommersiella fastigheter. Exponeringar gentemot kommersiella fastigheter i Norge ska tolkas som företagsexponeringar som är säkrade genom fast egendom i Norge.

II. Ömsesidighet

5. Det rekommenderas att de relevanta myndigheterna antar åtgärder som motsvarar de norska avseende exponeringar belägna i Norge i enlighet med artikel 134.1 i direktiv 2013/36/EU respektive artikel 458.5 i förordning (EU) nr 575/2013. Det rekommenderas att relevanta myndigheter antar åtgärder som motsvarar systemriskbuffertvärdet inom arton månader efter det att denna rekommendation, i dess ändrade lydelse enligt Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2021/3 (*****) har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, utom i de fall som föreskrivs i punkt 7 nedan. Man bör anta åtgärder som motsvarar de genomsnittliga riskviktsgolven för exponeringar gentemot bostadsfastigheter och kommersiella fastigheter i Norge inom den tre månader långa övergångsperioden som framgår av rekommendationen ESRB/2015/2.
6. Om samma makrotillsynsåtgärder inte kan antas enligt den nationella lagstiftningen i enlighet med delrekommendation C.2 rekommenderas det att de relevanta myndigheterna, efter samråd med ESRB, antar sådana makrotillsynsåtgärder i enlighet med den nationella lagstiftning som bäst motsvarar de aktiverade makrotillsynsåtgärderna. Det rekommenderas att relevanta myndigheter antar åtgärder som motsvarar de genomsnittliga riskviktsgolven för exponeringar gentemot bostadsfastigheter och kommersiella fastigheter inom tolv månader respektive inom arton månader för systemriskbuffertvärdet efter det att denna rekommendation har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, utom i de fall som föreskrivs i punkt 7 nedan vad gäller buffertvärdet avseende systemrisk.
7. Fram tills dess att direktiv (EU) 2019/878 blir tillämpligt på och i Norge i enlighet med bestämmelserna EES-avtalet, får relevanta myndigheterna anta åtgärder motsvarande de norska avseende buffertvärdet för systemrisk på ett sätt och på en nivå som beaktar de eventuella överlappningar eller luckor som kan finnas mellan de kapitalkrav som gäller i deras medlemsstat och Norge, under förutsättning att följande principer beaktas:
 - a) Risktäckning: de relevanta myndigheterna bör säkerställa att den systemrisk som den norska åtgärden riktar sig mot beaktas på ett adekvat sätt.
 - b) Undvika regelarbitrage och säkerställa likvärdiga konkurrensvillkor: de relevanta myndigheterna bör minimera riskerna för negativa gränsöverskridande effekter och regelarbitrage och vid behov omgående täppa till eventuella luckor i regelverket. De relevanta myndigheterna bör säkerställa likvärdiga konkurrensvillkor mellan kreditinstituten.

Detta stycke är inte tillämpligt på åtgärder avseende de genomsnittliga riskviktsgolven för exponeringar mot bostadsfastigheter och kommersiella fastigheter.

III. Relevant tröskelvärde

8. Åtgärderna kompletteras av institutspecifika relevanta tröskelvärden baserade på exponeringar belägna i Norge som riktlinje om de andra relevanta myndigheterna som vidtar motsvarande åtgärder avser tillämpa *de minimis*-principen:

- a) För systemriskbuffertvärdet fastställs ett tröskelvärde motsvarande ett riskvägt exponeringsbelopp på 32 miljarder norska kronor (NOK), vilket motsvarar ca 1 % av kreditinstitutens samlade riskvägda exponeringsbelopp i Norge.
 - b) För riskviktsgolvet avseende bostadsfastigheter fastställs ett tröskelvärde motsvarande en bruttoutlåning motsvarande 32,3 miljarder norska kronor (NOK), vilket motsvarar ca 1 % av den samlade utlåningen till norska kunder där säkerhet ställts i form av bostad.
 - c) För riskviktsgolvet avseende kommersiella fastigheter fastställs ett tröskelvärde motsvarande en bruttoutlåning motsvarande 7,6 miljarder norska kronor (NOK), vilket motsvarar ca 1 % av den samlade utlåningen till norska kunder där säkerhet ställts i form av kommersiella fastigheter.
9. I överensstämmelse med avsnitt 2.2.1 i rekommendation ESRB/2015/2 får de relevanta myndigheterna i berörda medlemsstater undanta enskilda nationella auktoriserade kreditinstitut som har icke-väsentliga exponeringar i Norge. Exponeringar som understiger de institutspecifika tröskelvärden som framgår av punkt 8 ovan bedöms vara icke-väsentliga. När de relevanta myndigheterna tillämpar tröskelvärdena bör de granska hur exponeringarna utvecklas och de bör tillämpa de norska åtgärderna på tidigare undantagna enskilda nationellt auktoriserade kreditinstitut om de relevanta tröskelvärdena som framgår av punkt 8 ovan överskrids.
 10. I överensstämmelse med avsnitt 2.2.1 i rekommendation ESRB/2015/2 är tröskelvärdena som framgår av punkt 8 ovan rekommenderade maximala tröskelvärden. Berörda myndigheter som antar ömsesidiga åtgärder får därför, istället för att tillämpa rekommenderade tröskelvärden, anta lägre tröskelvärden för sina jurisdiktioner om detta är lämpligt, eller anta motsvarande åtgärder utan att använda ett relevant tröskelvärde.
 11. Om det inte finns några auktoriserade kreditinstitut i medlemsstaterna som har väsentliga exponeringar i Norge, får de relevanta myndigheterna i de berörda medlemsstaterna, i enlighet med avsnitt 2.2.1 i rekommendation ESRB/2015/2, besluta att inte vidta några åtgärder som motsvarar de norska. I sådana fall bör de relevanta myndigheterna dock granska hur exponeringarna utvecklas och det rekommenderas att man tillämpar åtgärder som motsvarar de norska om ett kreditinstitut överskrider något av tröskelvärdena.

Sverige

Ett för varje kreditinstitut specifikt golv om 25 procent för den exponeringsviktade genomsnittliga riskvikten som tillämpas på portföljen av hushållsexponeringar mot gäldenärer med hemvist i Sverige som säkras genom fastigheter i enlighet med artikel 458.2 d led vi i förordning (EU) nr 575/2013, för kreditinstitut som har tillstånd i Sverige och tillämpar internmetoden (IRB) för att beräkna de lagstadgade kapitalkraven.

I. Beskrivning av åtgärden

1. Den svenska åtgärden, tillämpad i enlighet med artikel 458.2 d vi i förordning (EU) nr 575/2013 på kreditinstitut med tillstånd i Sverige som tillämpar internmetoden (IRB), består av ett för kreditinstitutet specifikt golv om 25 procent för den exponeringsviktade genomsnittliga riskvikten som tillämpas på portföljen av hushållsexponeringar mot gäldenärer med hemvist i Sverige som säkras genom fastigheter.
2. Det exponeringsviktade genomsnittet är genomsnittet av de individuella exponeringarnas riskvikter beräknat i enlighet med artikel 154 i förordning (EU) nr 575/2013, viktat med det relevanta exponeringsvärdet.

II. Ömsesidighet

3. I enlighet med artikel 458.5 i förordning (EU) nr 575/2013 rekommenderas det att de relevanta myndigheterna i berörda medlemsstater antar motsvarande åtgärder som antagits i Sverige för filialer i Sverige till nationellt auktoriserade kreditinstitut som använder internmetoden (IRB) inom den tidsfrist som framgår av delrekommendation C.3.
4. Relevanta myndigheter bör anta motsvarande åtgärder som antagits i Sverige genom att tillämpa dessa på nationellt auktoriserade kreditinstitut som använder internmetoden (IRB) och som har direkta hushållsexponeringar mot gäldenärer med hemvist i Sverige som säkras genom fastigheter. I enlighet med delrekommendation C.2 bör de relevanta myndigheterna tillämpa samma åtgärd som har genomförts i Sverige av den aktiverande myndigheten inom den tidsfrist som framgår av delrekommendation C.3.

5. Om samma makrotillsynsåtgärd inte kan antas enligt den nationella lagstiftningen rekommenderas det att de relevanta myndigheterna, efter samråd med ESRB, antar en sådan makrotillsynsåtgärd i enlighet med den nationella lagstiftning som bäst motsvarar den aktiverade makrotillsynsåtgärden. Det rekommenderas att relevanta myndigheter antar motsvarande åtgärder inom fyra månader efter det att denna rekommendation har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

III. Relevant tröskelvärde

6. Åtgärden kompletteras av ett institutspecifikt relevant tröskelvärde på 5 miljarder svenska kronor för en eventuell tillämpning av *de minimis*-principen av relevanta myndigheter som vidtar motsvarande åtgärder.
7. I överensstämmelse med avsnitt 2.2.1 i rekommendation ESRB/2015/2 får de relevanta myndigheterna i berörda medlemsstater undanta enskilda nationellt auktoriserade institut som använder internmetoden (IRB) som har icke-väsentliga hushållsexponeringar mot gäldenärer med hemvist i Sverige som säkras genom fastigheter som understiger det relevanta tröskelvärdet om 5 miljarder svenska kronor. När de relevanta myndigheterna tillämpar tröskelvärdet bör de granska hur exponeringarna utvecklas och de bör tillämpa de svenska åtgärderna på tidigare undantagna enskilda nationellt auktoriserade kreditinstitut om det relevanta tröskelvärdet om 5 miljarder svenska kronor överskrids.
8. Om det saknas kreditinstitut med tillstånd i de berörda medlemsstaterna med filialer belägna i Sverige eller med direkta hushållsexponeringar mot gäldenärer med hemvist i Sverige, som säkras genom fastigheter, som använder internmetoden (IRB) och har hushållsexponeringar motsvarande minst 5 miljarder svenska kronor mot gäldenärer med hemvist i Sverige, som säkras genom fastigheter, får relevanta myndigheter i de berörda medlemsstaterna besluta att inte vidta åtgärder motsvarande de svenska i enlighet med avsnitt 2.2.1 i rekommendation ESRB/2015/2. I sådana fall bör de relevanta myndigheterna dock granska hur exponeringarna utvecklas och det rekommenderas att man tillämpar de svenska åtgärderna om kreditinstitut som använder internmetoden (IRB) överskrider tröskelvärdet på 5 miljarder svenska kronor.
9. I överensstämmelse med avsnitt 2.2.1 i rekommendation ESRB/2015/2 är tröskelvärdet motsvarande 5 miljarder svenska kronor ett rekommenderat maximalt tröskelvärde. Berörda myndigheter som antar ömsesidiga åtgärder får därför, istället för att tillämpa det rekommenderade tröskelvärdet, anta ett lägre tröskelvärde för sina jurisdiktioner om detta är lämpligt, eller anta motsvarande åtgärder utan att använda ett relevant tröskelvärde.

-
- (*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 av den 21 maj 2013 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i Europeiska unionen (EUT L 174, 26.6.2013, s. 1).
- (**) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 191, 28.6.2014, s. 1).
- (***) Recommandation du comité du risque systémique du 9 novembre 2020 relative aux crédits portant sur des biens immobiliers à usage résidentiel situés sur le territoire du Luxembourg (CRS/2020/005).
- (****) CSSF Régulation N.20-08 du 3 décembre 2020 fixant des conditions pour l'octroi de crédits relatifs à des biens immobiliers à usage résidentiel situés sur le territoire du Luxembourg.
- (*****) Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2021/3 av den 30 april 2021 om ändring av rekommendation ESRB/2015/2 om bedömningen av gränsöverskridande effekter och frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder (EUT C 222, 11.6.2021, s. 1)."
-